Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 58 JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MARCH 26, 1996 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 26-го БЕРЕЗНЯ 1996 р. Ч. 58. РІК CIII

Створено Український комітет в справі суду над КПСС-КПУ

Київ (Р. Р.). — У середу, 21-го березня, тут створено Український національний комітет з організації міжнародного суду над КПСС-КПУ за злочини проти людства — „Нюрнберг-2".

Його засновниками стали Всеукраїнське Товариство Політв'язнів і Репресованих, Товариство „Меморіял" і Асоціяція Дослідників Голоду в Україні.

Мета комітету — організувати міжнародний суд над комуністичними організаціями за злочини проти людства. З метою вплинути на уряди держав і змусити їх організувати „Нюрнберг-2", Комітет збере докази злочинної діяльности КПСС-КПУ, починаючи від 1917 року. З цією метою плянується налагодити зв'язки з громадськістю країн, які потерпіли від дій комуністичних партій.

За словами одного з організаторів комітету Левка Лук'яненка, комітет спиратиметься на міжнародні документи, в тому числі на Конвенцію про незастосування терміну давности до військових злочинців і злочинів проти людства, а також на Конвенцію про покарання за геноцид і на документи Комісії ООН прав людини.

Проєкт закону України про вибори знято з обговорення

Київ (Р. Р.). — Тут у вівторок, 19-го березня, Верховна Рада намагалася внести зміни до закону про вибори.

Один проєкт представила Комісія парляменту з питань правної політики і судово-правної реформи. Альтернативний проєкт підготувала парляментарна Комісія з питань державного будівництва, діяльности Рад та місцевого самоврядування, більшість якої становлять комуністи.

Перший проєкт депутати постановили зняти з розгляду. Не дістав підтримки і другий проєкт. Також не пройшла пропозиція об'єднати два законопроєкти в один і внести його повторно на перше читання, оскільки проєкти мають низку суттєвих відмінностей. Зокрема, Комісія з питань правової політики пропонувала скасувати верхню межу необхідної кількости виборців, які мають брати участь у голосуванні. Комісія, очолювана Олександром Стешенком, настоює, щоб верхня межа становила 25 відсотків.

Комісії також мають різні погляди на доцільність участи у голосуванні військовослужбовців дійової служби. Не досягнуто згоди і щодо принципу формування виборчих комісій — із залученням представників політичних партій чи за старою схемою, без їхньої участи. Врешті комісії зійшлися на тому, що вибори в Україні мають відбутися за змішеною мажоритарно-пропорційною системою у співвідношенні 50 на 50.

Не підтримав парлямент і пропозицію О. Мороза розглянути закон про вибори після схвалення у першому читанні конституції України. На його думку, „з прийняттям цього закону доведеться почекати доти, доки ті, хто блокує його прийняття сьогодні, самі вимагатимуть його розгляду".

Скасування Біловезьких угод узгоджувалось з Б. Єльцином

Київ (УНІАР). — Державна дума Росії скасувала Біловезькі угоди за згодою Єльцина, заявив 21-го березня президент Фонду „Українська Перспектива" Сергій Одарич.

„Результати голосування підтверджують цю думку, тому що за постанову голосувала частина прихильників президента Росії в Державній думі, — сказав С. Одарич. — Окрім того, сам Єльцин виступав у контексті цієї постанови".

З певної точки зору, вважає С. Одарич, ухвалення такої постанови є позитивним чинником, бо показує справжні наміри і пляни урядових структур Росії. Адже президент Б. Єльцин постійно декларує гарне ставлення до України, але впродовж кількох років затягує підписання угоди про дружбу і співробітництво між Україною і Росією, сказав С. Одарич.

ВІДБУЛОСЯ ПРЕДСТАВЛЕННЯ ПРОЄКТУ КОНСТИТУЦІЇ

Київ (Р. Р.). — Тут у середу, 20-го березня, о 4-ій год. по полудні у Верховній Раді України відбулося публічне представлення проєкту нової конституції України. Цю частину засідання передавали по радіо і передавали на другому каналі української телевізії.

Головуючий на засіданні Олександер Мороз перше слово надав Президентові України Леонідові Кучмі.

У своїй промові Президент нагадав, що у 1990 році Україна однією з перших серед колишніх совєтських республік прийняла декларацію про державний суверенітет і стала на шлях творення незалежної демократичної держави, а сьогодні вона залишилася єдиною державою на терені колишнього СССР, яка не ухвалила нової конституції. Це, за словами Л. Кучми, сталося не через бездіяльність. Адже два проєкти конституції було підготовлено Конституційними комісіями. Один з них виносився на референдум у липні 1992 року, другий у вересні-жовтні 1993 року обговорено на сесії Верховної Ради України і опубліковано в засобах масової інформації. Хоч обидва ці проєкти так і не стали основним законом України, Президент Л. Кучма віддав належне тим, які над ними працювали, зокрема колишньому Президентові України Леонідові Кравчукові та колишньому голові Верховної Ради Іванові Плющеві, як також і членам Комісії та вже покійному академікові правничих наук Леонідові Юзькову, „який дуже багато зробив для того, щоб наша незалежна держава мала свій основний закон на рівні кращих зразків світового конституціоналізму". Юзьков був одним з ініціяторів укладення конституційного договору і, як показало життя, це був найкращий спосіб прискорити конституційний процес.

В результаті, 10-го листопада 1994 року в Україні на паритетних засадах було створена і затверджена Верховною Радою Конституційна комісія, до якої увійшли представники різних гілок влади. Крім того, була утворена група, до якої увійшли науковці, фахівці з питань держави і права, які протягом трьох місяців доводили до завершення проєкт конституції, що готувався впродовж півтора року.

Отже цей проєкт є результатом спільної і копіткої праці великої групи людей, які репрезентують усі верстви суспільства. Президент України вважає, „що не пізніше, ніж через десять днів проєкт треба виносити на пленарне засідання". Л. Кучма висловив надію, що депутати свідомі щодо винятквої важливости політичного моменту і поставляться до прийняття проєкту з високою відповідальністю..

Наступну промову виголосив голова Верховної Ради О. Мороз. Він назвав засідання особливою подією, яка є „не юридичним, а виключно політичним актом", бо законодавством України не передбачено спеціяльну процедуру передачі проєкту конституції від Конституційної комісії у Верховну Раду. Отож, „щоб уникнути в майбутньому якихось юридичних спекуляцій", вирішено представити проєкт на пленарному засіданні. О. Мороз зазначив, що Л. Кучма висловив свої думки зі становища Президента, а він висловить свої з позицій голови Верховної Ради.

„Діючою конституцією саме на Верховну Раду, я підкреслюю, покладено обов'язок прийняття конституцію України. Схваливши конституційний договір, вона взяла на себе зобов'язання схвалити основний закон України не пізніше одного року з дня його підписання, тобто до червня 1996 року", — нагадав голова українського парляменту. Відсутність чіткої політичної структуризації Верховної Ради, нестійка „плаваюча" більшість і меншість у парляменті дуже ускладнюють прийняття рішення, особливо, політичного характеру.

(Закінчення на стор. 3)

В НБУ була пожежа

Київ (Р. Р.). — У четвер, 21-го березня, біля 2-ої год. по полудні у підвальному приміщенні Національного Банку України (НБУ) вибухла пожежа.

Як стверджують пожежники, гроші не горіли, а лише склад канцелярських товарів та паперу. Вогнем в одному з приміщень виявилися відрізані вісім працівників, але пожежники встигли їх врятувати. Згасили пожежу за 40 хвилин.

Голова правління НБУ Віктор Ющенко також підтвердив, що гроші не горіли. На запитання, чи вважає він, що це був зумисний підпал, Ющенко відповів, що не припускає такої думки, однак остаточно про це має сказати слідство.

Указ про підтримку преси є політичним тиском, вважає УМК

Київ (УНІАР). — Спробою політичного тиску на громадську думку назвав Український Медія-Клюб указ Президента України про державну підтримку друкованих видань у 1996 році.

Визначаючи важкий стан української преси і засобів масової інформації взагалі, УМК вважає, що з точки зору загальногромадських прав указ не витримує критики через закладений в ньому принцип надання податкових пільг в залежності від форми власности. Через подібну вибірковість надання пільг указ закріплює недобросовісну конкуренцію між часописами, сказано в заяві УМК.

На початку березня пресовий секретар Президента Дмитро Марков сказав, що цей указ „повертає пресі ролю збуджувача громадської думки". За його словами, редакції часописів звільнено від податку на добавлену вартість щодо передплат і друкарських послуг.

Однак, пояснив Д. Марков, указ не передбачає пільг для видань, заснованих підприємницькими структурами та приватними особами, або таких, що мають рекляму чи еротичне спрямування.

Український Медія-Клюб вважає, що цей указ суперечить багатьом законам України, міжнародним угодам і нормам, а його ухвалення в мо-мент затвердження бю-джету видається неправо-мірним втручанням в бю-джетний процес.

Впровадження цього указу приведе до нега-

(Закінчення на стор. 4)

ЛІ ДЕНҐВЕЙ ВИБРАНО ПРЕЗИДЕНТОМ ТАЙВАНУ

Тайпей, Тайван. — Минулої суботи в острівній китайській державі відбулися перші загальні, прямі президентські вибори.У них переміг лідер правлячої тайванської партії Лі Денгвей.

Виступаючи на прийнятті в честь цієї події, прем'єр-міністер Тайвану Лянь Чжань заторкнув проблему взаємин Тайвану з Китаєм. Він сказав, що вважає цілком можливим підписання мирного тайвансько-китайського договору, однак для цього „потрібні не місяці, а роки".

А тим часом китайські збройні сили продовжують великі військові маневри зі застосуванням ракет, підводних човнів та бойового летунства, хоч формально ці маневри вже нібито закінчилися.

Група американських військових кораблів на чолі з літаконосцем „Німіц" наближається до Маляккської протоки,

(Закінчення на стор. 3)

Білоруси протестують проти союзу з Росією

Мінськ, Білорусь. — Тут у неділю, 24-го березня, приблизно 30,000 осіб з червоно-білими білоруськими прапорами маршували вулицями своєї столиці, вимагаючи затримати незалежність країни та протестуючи проти політичного, культурного і економічного союзу з Росією.

Ця багатолюдна демонстрація скликана опозицією — Народним фронтом — була наслідком повідомлення президента Александра Лукашенка день перед тим про те, що Білорусь увійде в союз з Москвою.

У вівторок, 2-го квітня, буде підписано відповідну угоду згідно з якою, Союзом правитиме Рада обидвох народів — президенти, прем'єр-міністри та провідники парляментів. Згодом Союз матиме спільну конституцію, бюджет і валюту.

Опозиція побоюється, що президент А. Лукашенко вкороткі після того віддасть Росії також і незалежність Білорусі.

В Україні

ЖІНОЧА БАНДА

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКЕ. — Тридцятирічну мешканку міста Богдан-ну подруги проводжали до ЗСА. На другий день після вечірки подруги в масках і перуках прийшли знову. На запитання „хто там" відповіли: „Вам телеграма" і двері відчинилися. Погрожуючи пістолем, намагалися відібрати доляри, бо знали, що Богданна збиралася вивезти чималу суму. Однак господиня вчинила опір і почала кричати. Нападниці зникли, але вже через день їх заарештували.

ВИБУХІВКА ПІД АВТОМ БІЛЯ ПРЕЗИДЕНТСЬКОГО ПАЛАЦУ

КИЇВ. — Тут 19-го березня міліціянти помітили сіру „Волгу", що під'їхала до фольксваґена. Коли водій „Волги", покрутившись там, від'їхав, міліціянти помітили під фольксваґеном бляшанку від пепсі-коли. Зазирнувши під авто, помітили, що від бляшанки до колеса тягнуться два кольорові проводи, сполучені із сірниковою пачечкою. Незабаром прибули фахівці і знешкодили вибухівку. На їх думку, вона могла нанести багато шкоди сусіднім автам і будинкові на вулиці Шовковичній. Наступного дня міліція в одному з готелів затримала кримчан, які признались до скоєного. Терористичний акт плянувався проти одного керівника приватного видавничого підприємства.

ЛЬВІВЩИНА ВЕДЕ ПЕРЕД В ОТРИМАННІ СЕРТИФІКАТІВ

ЛЬВІВ. — Начальник реґіонального правління Фонду Державного Майна Степан Давимука повідомив, що Львівська область випереджає всі інші регіони за числом отриманих приватизаційних сертифікатів. Тут їх вже отримали 62 відсотки громадян, в той час, як по Україні в цілому ця цифра становить 60 відсотків. За словами Давимуки, в кінці березня і в квітні відбудуться авкціони із включенням приватизаційних сертифікатів.

ПІДРАХУВАЛИ БОРГИ

КИЇВ. — Прем'єр-міністер України Євген Марчук, повернувшися з Москви повідомив, що під час переговорів 20-го березня остаточно визначено боргові зобов'язання України перед Росією. Загальна сума українського боргу Росії — п'ять більйонів долярів. За газ, отриманий у 1994 році — 1,400 млн. і чималі суми відсотків за реструктуризовані борги за газ, отриманий у 1993 році. За 209.3 тонн нафти, отриманої у 1993 році — 116 млн. дол. За продукцію 223 млн. дол. Є. Марчук зазначив, що у 1995 році Україна не має боргу за газ. На 20-го березня 1996 року борг України за газ оцінювався сумою 58 млн. дол., з них 52 млн. дол. заборгува-ли два металюргійні підприємства, які самі вирішують це питання.

НАЙКРАЩИЙ ФУТБОЛІСТ ОТРИМАЄ ПЕРСТЕНЬ З ДІЯМАНТОМ

КИЇВ. — Концерн „Всеукраїнські Відомості, який є інформаційним спонзором Футбольного Клюбу „Динамо", Київ, зобов'язався нагородити перстенем з діямантом найкращого футболіста. При чому, визначатимуть це не спортові оглядачі, а капітани всіх 18 клюбів вищої ліги. Кожний з них назве імена трьох кандидатів на лавреата. Футболіст, який дістане найбільше голосів, дістане золотий перстень з діямантом.

КОЛЕКЦІЯ ВАЖИЛА ПОНАД 40 КІЛОГРАМІВ

ХЕРСОН. — До будинку 48-річного мешканця у селищі Дніпровському на Херсонщині вдерлося троє невідомих. Вони знали, що в господаря є найбільша в області колекція рідкісних европейських монет XIX—XX століть, яка коштує кілька тисяч долярів. Після „крутої розмови" злочинці вивезли золоті, срібні та інші монети, що важили 40 кілограмів.

В АМЕРИЦІ

ОДНОЮ ІЗ ТОЧОК ДОГОВОРУ в Дейтоні, Огайо, це зобов'язання ЗСА допомогти вишколом і зброєю боснійській армії стати хоча частинно самовистачальною оборонною одиницею. Це зобов'язання було зроблено для того, щоб частинно бодай збалянсувати сили воюючих фракцій на Балканах, зокрема коли взяти до уваги, що боснійські серби мали куди краще озброєну армію. Одначе останнім часом ця точка для ЗСА стає чим раз важчою до здійснення, бо не надходять для цього фонди від інших союзних країн і також через те, що уряд Боснії відмовляється вiдвoрити іранських і інших закордонних військових дорадників, як було домовлено.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ АМБАСАДОР ЗСА до Організації Об'єднаних Націй Маделейн Олбрайт була прицілом успені наруги від боснійських сербів. Трапилось це у місцевості Вуковар у Хорватії, куди вона прибула в товаристві американського амбасадора до Хорватії Пітера Голбрайта, щоб обговорити справу повернення околиць східної Словенії, які у 1991 році після проголошення Хорватією незалежности, насильно зайняли боснійські серби. На викрики „Це є Сербія" та образи, сербські поліції приглядалися з усміхом і зовсім не реагували навіть тоді, як на віддіжджаючі авта кавалькади амбасадорів посипалось каміння.

У СВІТІ

НЕЗВАЖАЮЧИ НА ЗАБОРОНУ німецької влади, прихильники Курдської робітничої партії провели в багатьох містах Німеччини демонстрації, пов'язані з святкуванням мусульманського нового року Навруз. Їхні дії допровадили до вуличних безпорядків і сутичок з поліцією, під час яких заарештовано понад 800 курдів. Особливо великі бунти відбулися в місті Ґіссен, де курди розбивали телефонічні будки, закидали поліціянтів камінням і запаленими смолоскипами. У висліді 12 поліціянтів дістали тілесних ушкоджень, 120 демонстрантів заарештовано. Тим часом німецькі інформаційні агентства розповсюдили заяву лідера Курдської робітничої партії Абдулляха Оджаляна про те, що „КРП, як і раніше, готова до діялогу з Німеччиною".

НАПЕРЕДОДНІ дня весняного рівнодення французька поліція заарештовує по всій країні членів фанатичного релігійного ордену „Храм Сонця", оскільки є підстави побоюватися, що вони знову можуть вдатися до масового самовбивства. Минулого тижня заарештовано понад 50 членів ордену. Відомо, що в кінці грудня минулого року 16 сектантів вбили себе у Французьких Альпах. Ідеологія ордену поєднує жидівську каббалу, алхемію, йогу і астрологію. Дням осіннього і весняного рівнодення сектанти надають магічного значення, до того ж березень має для них особливий жалобний зміст.

Столицею нового союзу міг би бути й Київ, вважає І. Симоненко

Київ. — Центром нового союзу, якого домагаються ліві України, не обов'язково має бути Москва, сказав Іван Симоненко, голова депутатської групи „Союз". Про це повідомила УНІАР 21-го березня.

І. Симоненко натякнув, що функції центру могла б виконувати українська столиця, бо, за його словами, навіть депутати Державної думи Росії побоюватися йому „поміркувати й обговорити" можливість надання центральних уповноважень Україні. Він також дав зрозуміти, що його група рішуче боротиметься за ідею союзу.

Слова І. Симоненка перегукуються із заявою УНА-УНСО, яка, реагуючи на скасування Біловезьких угод Думою Росії, запропонувала Україні очолити оборонний союз СНД. Правда, відмінність становища УНА-УНСО полягає в тому, що вона пропонує здійснити модело „СНД без Росії".

Москва не обов'язково повинна бути столицею нового союзу, бо „вона є винною в тому, що старий Союз ССР розвалився", — сказав І. Симоненко. Він заявив, що група „Союз", послуговуючись рішеннями 1-го і 2-го конгресів народів СССР, виступає за „поетапне об'єднання рівноправних народів".

І. Симоненко не відповів ні „так", ні „ні" на запитання: „Чи ініціюватиме група [„Союз"] скасування [Біловезьких] угод в українському парляменті?". „Ми збираємося ретельно вивчати ситуацію, а потім робити висновки і ухвалювати рішення", — сказав він. Група „Союз" виступає за скасування не всіх угод, а лише тих, які стосуються ліквідації СССР.

Однак, якщо український парлямент не ухвалить відповідні рішення, сказав І. Симоненко, представники „Союзу" „усуватимуть від влади 'грошових лантухів' і корумпованих чинників в'лади конституційним шляхом".

На думку співголів „Союзу", необхідно також „змінити дніпропетровсько-київський клан чиновників", який довів свою неспроможність опікуватися державою, на харківський, бо це „місто має великий економічний і науковий потенціял".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Заводіяка Пат Б'юкенан

З усіх явищ і особистостей республіканської передвиборчої кампанії найбільш інтриґуючим і цікавим феноменом є, мабуть, політична постать одного із кандидатів — Патрика Б'юкенана. Він від самого початку передвиборчої кампанії став отим призвідником всіх майбутніх непорозумінь не тільки між кандидатами чи внутрі Республіканської партії, але також і серед американської громадськости взагалі. Кандидатів уміло цькував одного проти іншого, Республіканську партію довів до деякого хаосу, а пересічного американського громадянина в оману нереальних обіцянок.

П. Б'юкенан народився і виростав у багатодітній — шістьох братів і двох сестер -- католицькій сім'ї ірляндсько-шотляндського походження у Вашінґтоні, де здобув початкову та середню освіту в системі католицького шкільництва. Після закінчення студій в ділянці англійської мови і філософії у Джорджтавнському вашінґтонському університеті здобуває стипендію на аспірантуру до Школи журналістики Колюмбійського університету в Ню Йорку. Тут і вирішує, що його майбутність— у вмілому вживанні слів, у будь-яких змаганнях і боротьбі. З того часу по сьогоднішній день він цього дотримується. Саме це його вміння користуватися словом відкрило йому шлях до засобів масової інформації, праці у Ніксонівському та Реґенівському Білому Домі, до політичних амбіцій.

З батьківського дому виніс філософію завжди бути амбітним, готовим до кожночасних змагань за чимраз кращі осяги в житті, та переконання, що особиста наполегливість і сила завжди переможуть. Невдач у хаті Вілляма Б'юкенана — батька— ніхто не визнавав, а девізою всієї родинизавжди були релігія, родина та батьківщина. Мабуть, впливи батьківської хати стали для П. Б'юкенана дороговказом його політичного світосприймання та стилем і засобом боротьби до мети. Все це можна побачити у ним писаних промовах для колишнього президента Ричарда Ніксона, коли заходила потреба гострої та сильної мови.Так само П. Б'юкенан висловлювався у своїх коментарях про спірні питання, політику демократів, заходи своїх політичних суперників і програму його ж таки Республіканської партії. Все ж таки треба йому признати, що, незважаючи на тиск виборців, засобів масової інформації, республіканського партійного керівництва чи його таки дорадників, П. Б'юкенан не змінив досі своєї думки, про будь-яку справу, яку він підтримував, є це комусь до вподоби чи ні. Саме ця його стабільність обраного ним шляху, здобуває йому прихильників серед багатьох кіл громадськости.

Все ж таки, всі ці його атрибути ніяк не можуть затерти його політичної хитрости у використуванні ним політичних плятформ його суперників, включно з його однопартійцями. Настирливість П. Б'юкенана продовжувати передвиборчу кампанію аж до часу конвенції Республіканської партії не здобула йому багато прихильників серед однопартійців, бо це не тільки послаблює можливості республіканського кандидата сенатора Роберта Дола, але також нехтує засадами партійної політики —одностайно боротися з противником. П. Б'юкенан, виглядає, цього всього зовсім не бере до уваги і дальше прямує своїм шляхом — забезпечити за собою право виступити на конвенції зі своїми політично-виборчими гаслами ізоліціянізму в кожному аспекті, політики, економіки, іміґрації чи культури. Згадані погляди він пропаґує, використовуючи існуючі ситуації, почавши від неуспіхів закордонної політики до втрати будь-якого забезпечення праці, що, на його думку, спричинені некорисними для Америки економічними договорами.

Навіть прихильники П. Б'юкенена знають, що здобути цього року номінацію Республіканської партії ніяк йому не вдасться, але ота його настирливість здобула для нього особисто та його думок велике число прихильників. Це можна ствердити після розмов із виборцями, які відважно заявляють, що „цього разу віддамо свої голоси за Р. Дола, бо він тепер більше надається на президента, але за кілька років таки виберемо П. Б'юкенана". Журитися чи радіти з приводу таких міркувань, мабуть, не має сенсу, але застановитися над такою можливістю треба конечно.

Ярослав Гайвас

ДИПЛОМАТ УКРАЇНИ У ВАШІНҐТОНІ

(Інтерв'ю з амбасадором України у Вашінґтоні д-ром Юрієм Щербаком)

— Пане Амбасадоре! Українська громадськість, розкинена по декількох містах західньо-південної Фльориди, дуже задоволена та вдячна вам, що ви прибули сюди, відвідали деякі осередки, виголосили дуже актуальні доповіді, особливо високоякісну шевченківську доповідь, відбули з численними людьми розмови, а тепер пора використати нагоду й попросити вас передати в інтерв'ю для щоденника „Свобода" інформації про вашу діяльність у Вашінґтоні та довідатися, що діється в Україні.

— Радо це зроблю, прошу ставити запити.— *Як оцінюєте свою поїздку в ці околиці Фльо-риди та до столиці цього стейту Таллаґасі? Чи осягнули намічені вами пляни, чи вдоволені?*

— Ця поїздка була дуже приємною та дуже вдалою. Крім мене й моєї дружини, участь у ній взяли перший секретар Амбасади і мій головний помічник Ярослав Войтко з дружиною. Його перебування зі мною дало мені змогу максимально використати свій час, полагодити чи заініціювати цілий ряд справ, з яких деякі будуть уведені в діло вже в найближчому часі і будуть корисні як Україні, так і цій країні, особливо стейтові Фльорида. Фльорида своїм кліматом і положенням в немалій мірі подібна до нашого Криму, і підприємці Криму напевно зуміють багато в дечому повчитися з широкорозвиненої туристики тут, а може дійде до спільних бизнесових заходів. Зокрема наше велике спасибі українським громадам, які мені в неодному і радою і ділом допомогли.

— Який обсяг питань і завдань обхопили ви у своїй праці в часі вашого короткого перебування?

— Час був направду дуже короткий, бо я мусів вертатися до столиці, де чекали на мене невідкладні справи. Але попрацювали ми з секретарем та при місцевій помочі і маємо успіхи. Ними були: а) насамперед зустрічі з українськими громадами, б) зустрічі з представниками місцевої та стейтової влади, в) від так зустрічі з американськими громадянами, особливо з науковцями.

— Можете щось уточнити з того?

— О так. Я пізнав чимало наших людей у Норт Порті, Ворм Мінерал Спрінгс, Сейнт Пітерсбурзі, Порті Шарлот та в інших містах. Довідався багато про їхнє життя, а зі свого боку поінформував їх про роботу нашої Амбасади у Вашінґтоні і про консульства в інших містах. Я побачив, почув здорову, життєрадісну, діючу групу людей, які не тільки вміли добре улаштуватися в зовсім нових умовах, прибувши до цієї країни, але й не забули про країну свого походження, про своїх батьків і дідів, і які не тільки живуть справами і подіями в Україні, але намагаються в міру своїх можливостей допомагати їй. А розмови дали мені солідну підставу зробити свої реальні помічення і конкретні висновки, якими я поділюся зі своїми співробітниками.

Можете поінформувати про деякі свої особливі помічення?

— Несподівано зустрів я в Талаґасі в університеті українців, студентів з України, навіть з Києва, де я неродився і живу, де кінчив університет і працював лікарем та був активним у різних громадських акціях. Опікується ними професор-біофізик, українець народжений в Америці, проф. І. Каша. Це видатний учений у своїй ділянці. Він уможливим мені зустрічі з різними професорами університету, які висловили своє признання нашим студентам, що вчаться там. І це породило в мене думку про потребу поширити обмін студентами між Україною і цією країною. Можливості для цього є, тільки треба людей, які б бажали їх використати. Я знаю, що вже є організації для цього, які виконують свою роботу, але треба піти вперед і зробити з цього поширене загально-громадське завдання з організацією, чи організаціями, які обіймали б цілий край і університети в кожному стейті. Я просто насмілююся запропонувати місцевим і центральним організаціям приступити до розв'язання цієї проблеми в загально-крайовому масштабі. Потреба для цього в Україні величезна.

Ви вже якийсь час перебуваєте на пості амбасадора України у Вашінґтоні. Чи помічаєте якісь зміни, які настали за час вашого керування тим преважливим постом? Діло пішло вперед, набрало ширшого змісту і форм, а якщо так, то в якому напрямі?

— Мушу вам сказати, як було спочатку. Мій попередник посол д-р Білорус добре справився зі своїм завданням. Він заложив добрі фундаменти для дальшої розбудови, накреслив рамки, які ми в слід за ним виповняємо змістом. І тому новому послові, який у висліді нормальної переміни на постах такого роду, в даному разі мені, значно облегшило роботу. Амбасада у Вашінґтоні нині далеко не те, що було на початку. Українське посольство у Вашінґтоні є зовсім на рівні такого роду установ. Зв'язки з офіційними державними чинниками ідуть численними діловими каналами, створено відомства, які займаються окремими справами і ділянками, керівні діячі американської політики частими поїздками в Україну пізнали наш край та умови в ньому, зблизилися до нас. Водночас з досвідом збільшувалася симпатія до України та її потреб. Коли тепер зустрічаємося з котримсь міністром — вони тут називаються секретарі, — то він не тільки що не потребує вступних пояснень, але нераз обізнаний з нашими проблемами не багато менше, як ми, і тому легко співпрацювати.

— Вашінґтон — це центр світової політики і дипломатії. Тут майже кожна держава має своє дипломатичне представництво. Як з ними розвиваються зв'язки, а навіть співпраця?

— Добре, дуже добре. Навіть з російським представництвом у нас непогані зв'язки. Співпраця також є, але це справа нелегка. Ви знаєте самі чому. Росіяни ще не забули про старе минуле, воно не вернеться. Зв'язки з іншими можна поділити на категорії. Перша категорія — це наші сусіди. Протилежно до відносин в часі Української Народної Республіки, коли наші сусіди були першими аґресорами проти української держави, тепер є навпаки. Польща визнала українську державу першою і дотепер наша співпраця з польськими представниками є чи не найкраща. Посилює її ще факт, що відомий політолог Збіґнєв Бжезінскі при кожній нагоді допомагає нам. Очевидно, в тому є і польський інтерес, ну, ясно, і американські інтереси. Син Бжезінского працює в Києві і робить добру роботу. Помагають нам у цьому дружні стосунки України та нашого Уряду з польською столицею та урядом. На дипломатичному терені зовсім неслідно тих антиукраїнських виступів, якими пописувалися польські краєві елементи з-під стягу ендеків. Наші стосунки останньо ще далі поглиблюються, коли стало відомим, що український та польський уряди приступили, подібно німцям і французам, до створення спільного українсько-польського військового відділу, який має бути добрим початком у доброму напрямі. Іде це не лише по лінії українсько-польського зближення, але й по лінії наших намагань на кожному кроці творили дієві установи, які нас пов'язують зі Західнім світом. Таким чином принцип стратеґічної співпраці України зі Заходом і включення в Західню систему міцніє в практичних заходах, а відповідна кількість таких пов'язань без особливих заяв вводить нас у Західній світ за рівнорядного члена. Процес довгий, нераз складний, але ми посуваємося вперед. Дуже добрі в нас відносини з Литвою. Литовські представники пам'ятають, коли Литва виручала документами наших еміґраційних діячів, включно з полковником Евгеном Коновальцим, коли в Литві друковано „Сурму", яку опісля перенесено до Праги. Коротко: доля і наше майбутнє є спільне з Литвою, Латвією, Естонією. А тепер це поширене ще й на Польщу, Чехію, де в Празі повстає центр різних операцій загальнослов'янських установ. З Мадярщиною колись наші відносини були важкі й неприязні, а тепер навпаки. Рахунок наших приятелів і співробітників можна б було продовжувати й продовжувати.

Першою країною, в якій ви пробували своїх дипломатичних талантів, які виявилися не абиякими, був Ізраїль. Які спогади й враження залишились у вас з часу перебування амбасадором в державі Ізраїля?

— Функції посла української держави в Ізраїлі навчили мене багато. Згадую я їх, як кращі у моєму житті. Я пізнав країну, пізнав її людей, предки яких жили в Україні вже понад тисячу років тому. Це старинні, ще невияснені як слід зв'язки. Пізнав делікатні тенета дипломатичної служби. А коли покидав Ізраїль, то залишав його багато кращим у його і його неселення поставі до України, як тоді, коли я прибув туди. Залишив я там справжніх приятелів. Теперішний прем'єр-міністер Ізраїлю Шимон Перез — це мій близький приятель. Приятелем зі мною був блаженної пам'яти прем'єр-міністер Рабін і приязнь ця була не тільки, скажім, теоретична, а ділова, конкретна. Коли я прибув до Ізраїля, то мариво так званого „українського антисемітизму" було поширене. Його треба було витягнути на поверхню життя, проаналізувати, сконфронтувати з фактами, і я мушу сказати, що не лише в колі високих державних діячів, але й серед ізраїльського суспільства привид того антисемітизмі нележить нині до минулого.

— Подайте мені ілюстрацію, конкретну картину, може жарт, які відбивали б сучасний стан українсько-американських стосунків?

— Таких ілюстрацій можна подати безліч. Але я вам розкажу ось що: не один американських політик, член уряду, Конґресу чи Сенату, на початку розмови пригадував мені: бачите, мовляв, як багато змінилося від часу промови Президента Буша в Києві, яка ввійшла в історію під назвою „Кієв – чікенспіч". Доброзичливий усміх є звичайно моєю і мо-го співрозмовця відповіддю на це. Значить, зміни на краще очевидні й немалі!

— А тепер розкажіть про Україну?

— Я їду туди в найближчих днях. Потреба нових інформацій, вказівок є велика, бо велика лявіна передбачених і несподіваних подій зростає. В Україні з найважливіших фактів є те, що влада поволі опановує ситуацію і бере розвиток подій під контролю. Президент і Уряд мають відносну силу, не надуживають її, але в потребі вміють ужити. Тепер однією з найважливіших проблем є схвалення Конституції. Президент має цю справу під своєю контролею, і це дає надію, що вона буде розв'язана як слід. Господарка виходить на тверду дорогу розвитку. Зміни, приватизація переводяться так, щоб було забезпечено їх перед зривами. І це найсуттєвіше. Це забезпечує продовольство для населення. А це підстава. В промислі йде поволіше, але рух уперед є. Інформаційний простір України ще неопанований як слід. Ще треба добре попрацювати. Державна служба щораз більше стає професійною. Вона крок за кроком дорастає до своїх завдань. Перед Україною велике завдання перебудови оборонної системи, перебудови й усучаснення збройних сил на землі, в повітрі і на морі. Щож, деталів про це все не подаватиму, бо це було б забагато.

— Пане Амбасадоре, я вам дякую за ваші багаті змістом відповіді. Я їх передам українській громадські. Ще раз дуже дякую.

Амбасадор піднявся з високо піднесеним келехом у руці, і щирим привітом і побажаннями українській громаді закінчив цю пам'ятну для її учасників зустріч, на що зібрані на прощальній вечері відповіли гарячими оплесками.

Олена Несіна

В 50-ЛІТТЯ ГОЛОДУ 1946-47 РОКІВ

I

Збірку документів про голод 1946–1947 років УДДЦ (Український Дослідно-Документаційний Центр) дістав від Історичного Інституту Національної Академії Наук (НАН) України.

Документи були зібрані з Архівів, відкритих в часи „Перестройки" кандидатом Історичних Наук Олександрою Веселовою.

Адакемія Наук вже вживала деякі з цих матеріялів в „Історичному Журналі", але книжку про голод 1947 року плянує надрукувати щойно через два роки.

Матеріялів цих ЗСА ще немає, а тому, що в цьому році випадає 50-ліття Голодомору, є доцільним згадати цю трегедію, підпираючи її першоджерельними матеріялами, не чекаючи видання книжки.

Які були причини голоду? В яких масштабах він відбувся і які втрати понесло українське населення в наслідок цього лихоліття, спричиненого знову большевиками?

Студуіюючи прислані матеріяли, легко відповісти на ці та багато інших питань.

Для того, щоб більше вмістити фактів у цьому відносно стислому дописі, ми переповідаємо коротко зміст деяких документів (якщо задовгі), а листи, накази влади, повідомлення й інструкції перекладаємо на українську мову, якщо вони писані по-російськи. Деякі документи не згадуємо, бо вони або повторюють події, або без них можна *покищо* обійтися.

Док. № 9.

Витяг з постанови Ради Міністрів СССР від 11-го вересня 1946 р. про затвердження пляну завезення з України овочів урожаю 1946 року для централізованого постачання міста Москви.

В цьому документі наказується зобов'язати Міністерство Торговлі, Центрсоюз і голову Ради Міністрів Української ССР забезпечити завіз до Москви овочів до 15 листопада 1946 року, а Міністерство Шляхів Сполучення і річкової фльоти зобов'язати забезпеченням подачі вагонів, кораблів і барж для навантаження їх зерном картоплею і овочами.

Док. № 12.

Лист Ленінґрадського обкому і міському партії до секретаря ЦК КП(б)У, М. С. Хрущова від 2-го жовтня 1946 року про сприяння у виконанні пляну відвантаження зерна до м. Ленінґраду. В листі нарікають, що затверджений урядом плян завозу зерна з України в Ленінґрад виконується крайнє незадовлільно, а це привело до різкого скорочення хлібних запасів у м. Ленінґраді.

В листі нагадується про те, що Україна є для м. Ленінґраду основним поставщиком зерна, і невиконання пляну поставить постачання населення хлібом під загрозу зриву, а тому вимагають від Хрущова сприяти виконанню українськими конторами заготівлі зерна, а начальники доріг мають погрузити хліб до Ленінґраду.

Док. № 10

Постанова Ради Міністрів УРСР ЦК КП(б)У (Центрального Комітету Комуністичної Партії большевиків України) про економію у витрачанні хліба по Українській ССР. 30-го вересня 1946.

Згідно з постановою Ради Міністрів СССР і ЦК Комуністичної партії большевиків, Українська Рада Міністрів постановила скоротити постачання населення борошном і крупою так: зменшити фонди муки для постачання сільського населення, зняти з пайкового постачання хлібом у містах непрацюючих дорослих утриманців, зменшити норми видачі хліба всім утриманцям в містах з 300 грамів до 250 грамів денно, а дітям з 400 грамів — до 300 грамів, скоротити видачу пайкових круп і замінити картоплею, припинити комерційну торгівлю зернофуражем і інші.

Подаються розроблені числа, яких слід досягнути в наслідок економії.

Рада Міністрів УРСР і ЦК КП(б)У зобов'язує виконавчі комітети Обласних рад і обкоми КП(б)У в найближчих днях перевірити по підприємствах, установах, організаціях прийняті на державне постачання хлібом контингенти, згідно з цією постановою.

Док. № 11.

Із спецповідомлення МДБ [те саме, що згодом КҐБ] УРСР ЦК КП(б)У про висловлені у листах скарги населення Київської, Вінницької, Житомирської, Чернігівської та Кам'янець-Подільської областей на засуху, неоплату праці і голод.

30-го вересня 1946 р.

Найбільш характерні виписки з листів:

10. 7. 46 р. „...Урожай поганий, все вигоріло. Хліба, картоплі нема.

В минулому році бідували і в цьому будемо мучитися. Життя тяжке. Люди божеволіють. Уже три жінки збожеволіли..."

14. 7. 46 р. „...Урожай поганий, все вигоріло. Із колгоспу нічого не дістали. Багато людей і зараз не бачать хліба. Умирати з голоду не хочеться. Буде так, як було в 1933 році..."

19. 7. 46 р. „...У нас велика засуха, все вигоріло, не знаю, як прийдеться далі жити. У нашому селі люди дуже худі, а в інших — навіть пухлі. Багато виїжджають, настав 1933 рік..."

17. 8. 46 р. „...У нас тут таке робиться, що скоро один одного убивать будуть. Все вигоріло, почнеться голод. Не знаю, як прожить цей рік. В колгоспі все літо працювали, а не дали ані грама. Нам треба боротися, щоб не померти..."

13. 7. 46 р. „...У нас великий голод, все висохло, вигоріло, нічого немає. Я все продала, все проїла, прийшов уже такий кінець, що далі нікуди. Діти попухли, що нам робити? Дай нам якусь допомогу, або забери до себе..."

Про всі листи були проінформовані секретарі обкомів КП(б)У всіх областей, звідки є ці листи.

Підпис під цим документом:

Міністер Державної Безпеки УРСР (Савченко).

Не зважаючи на цей розпачливий стан в Україні, Москва далі вимагає „викачувати" більше хліба з України.

Док. № 13.

З телеграми Ради Міністрів СССР Раді Міністрів УРСР про незадовільний хід хлібозаготівель. 5 жовтня 1946 р.

Телеграма на ім'я Хрущова повідомляє, що Рада Міністрів СССР відмічає надзвичайно незадовільний хід хлібозаготівель і що керівні органи багатьох областей і районів все ще продовжують стояти збоку від цієї справи і не ведуть необхідної боротьби за повне і вчасне виконання державних плянів заготівлі, проходять поза фактами тоді, коли в колгоспах і радгоспах, мовляв, накопичується на токах і в амбарах велика кількість зерна, не організовується вивозка, а в багатьох випадках є приховування хліба від влади.

Рада Міністрів СССР ухвалює зобов'язати обласні виконкоми і ради міністрів республік перевірити хід хлібозаготівель в тих районах, що не виконують, і застосовувати рішучі заходи для ліквідації відставання...

Підписали телеграму Йосиф Сталін і Я. Чадаєв.

(Закінчення буде)

„Візантійський хор“ відзначив 45-ліття своєї діяльности

Своїм дуже гарним співом під час Св. Літургії, яку у католицькій катедрі Утрехту, Голляндія, відслужив Владика Михаїл Гринчишин з Парижу у неділю 11-го лютого ц.р. „Візантійський хор“ під керівництвом Григорія Саролеа відзначив 45-ліття свого існування і хорової діяльности, подякувавши Всевишньому за цю ласку. Владиці співслужили: о. мітрат Павло Когут з Маквілєру у Франції, отець Архимандрит Дунне, голляндець, о. проф. Петро Алсвее, а дияконував Фріц Аарте.

Єдині українці на цій Св. Літургії, крім уже згаданих двох, були д-р Мирослав Антонович, творець цього надзвичайного хору, його син Роман з родиною, Леся Луців і автор цих рядків. „Візантійський хор“, який недавно повернувся із турне по Канаді, про що буде мова далі, був у дуже добрій формі. Мабуть ніякий у західньому світі інший хор не причинився до популяризації літургічного співу візантійсько-українського обряду, як саме цей хоровий ансамбль. Слухати у їхньому виконанні Службу Божу, яку саме уклав д-р М. Антонович, — це глибоке і незабутнє душевне переживання. Навіть як людина не є сантиментальна, то слухати, як чужинці у присутності сотень своїх співвітчизників-голляндців співають на кінець Літургії „Боже великий, єдиний, нам Україну храни“, належить до справжнього духовного піднесення.

45 років — це довгий час у житті пересічної людини, а у житті хорового ансамблю 50 людей — це вже надзвичайний ювілей. Тому годиться пригадати дещо ширше із діяльности цього унікального хору.

Коли у Колінбурзі в Голляндії припинила свою діяльність Українська Католицька Духовна Семінарія та її хор, що в роках 1948-50 успішно виступав на Богослуженнях та концертах під керівництвом д-ра М. Антоновича і користувався значною популярністю поміж голляндцями, тоді у розмовах поміж о. А. Смітом, президентом Апостоляту З'єднання Церков, який, до речі, у тому часі піддержував матеріяльно український семінарію, та маестром Антоновичем виринула думка пробувати організувати хор з голляндців. У тому часі М. Антонович робив докторат з музикознавства на Утрехтському університеті. В утрехтських часописах появилися оголошення, у висліді чого зголосилося 22 голляндці, а вже 23-го лютого 1951 року відбулася перша проба. Крім спільних хорових проб почалися також заняття з індивідуальними членами хору, щоб розвинути їхні голоси, а тим самим збагатити звучання хору. Так створився цей надзвичайний хоровий колектив, з яким д-р Мирослав Антонович, визначний музиколог, диригент, композитор, автор багатьох праць на музичні теми у різних мовах, член Міжнародного музикологічного товариства, нагороджений високими відзначеннями, працював і диригував повних 40 років.

Постає питання, чому в Голляндії існує такий хор? Ще у 1950-их роках один голляндський музичний критик з часопису „Ноє Утрехсе Блят“ так писав про виступ хору: „Що це за сила, яка зуміла заставити голляндців ставати пропагаторами української музики? Силу цю має їхній диригент, який знає і розуміє красу української пісні так глибоко, що це дає йому потрібну силу втаємничити інших у містерію цього українського мистецтва“.

Що це відбувається у Голляндії, то треба також завдячувати Митрополитові Андреєві Шептицькому, який у 20-их і 30-их роках відвідував Бельгію і Голляндію, де мав поважні знайомства у духовних колах цих країн. Після цих відвідин за певний час значне число бельгійських (фляманд-ських) і голляндських священиків рішили працювати для Української Греко-Католицької Церкви. Вони вивчили українську мову і повністю посвятилися служити Українській Церкві у візантійсько-українському обряді. Поміж десятками священиків, що працювали для УГКЦ, такі відомі прізвища приходять на думку, як о. Якоб Перрідон, о. Ван де Малє, о. Ван де Бош, о. А. Сміт та багато інших. До цих людей треба обов'язково зарахувати одного із найбільших прихильників Української Церкви і українського народу отця Веренфріда Ван Стратена, голову організації „Церква в потребі“. Його знайомство із звільненим тоді із заслання Митрополитом Йосифом Сліпим, пізніше Кардиналом і Патріярхом, дотепер дає позитивні наслідки. Треба також згадати, що священики-голляндці і диякон, які співслужили Владиці М. Гринчишинові, також володіють українською мовою. Усі голляндські священики, які служили чи служать у нашому обряді, захоплені красою нашого літургічного співу. Голляндці не тільки захоплюються гарним співом, але назагал про них треба говорити, як про творців великого малярського мистецтва, архітектури, літератури, визначних будівничих усякого промислу, тому й не диво, що цей невеликий народ мав сильний вплив на розвиток европейської цивілізації.

Пригадую, як у вересні 1990 року „Візантійський хор“ під керівництвом д-ра М. Антоновича, Квітки Зорич-Кондрацької та автор цих рядків виступали у Києві у залі „Жовтневого Палацу“, а у залі був присутній, поміж іншими, визначний український культурний діяч, нині вже покійний Олесь Гончар і гарно написав про виступ хору у „Літературній Україні“ з 4-го жовтня 1990 року.

За 45 років своєї діяльности хор мав біля 2,500 виступів, співаючи до Літургії і концерти. З того 1,880 були в Голляндії, а 620 за кордоном. Літургічні співи, а також українські клясичні твори, історичні і народні пісні були записані на платівках „Візантійський хор“ записав понад 100 українських пісень та церковних співів, а в тому Службу Божу, Панахиду, фрагменти Воскресної Утрені, колядки. Деякі платівки продукувались кількакратно. Десятки тисяч продано чужинцям і українцям. „Візантійський хор“ виступав з концертами, а також співав Служби Божі по церквах у Голляндії, Англії, Швайцарії, Бельгії, Німеччині, Люксембурзі, Італії, відбув два турне по ЗСА, три турне по Канаді та одне турне по Україні. Щоб гідно відзначити свій ювілей у жовтні минулого року поїхав до Канади на запрошення хору „Веснівка“ з Торонто, під керівництвом Квітки Зорич-Кондрацької, яка в минулому вже диригувала цим хором в Україні, а ще раніше обидва хори виступали у Лондоні і Римі під час відзначення 1000-ліття Хрищення України, разом із хором „Тисячоліття“ з Англії під керівництвом маестра Ярослава Бабуняка та хору „Думка“ з Ню Йорку під керівництвом маестра Семена Комірного.

До головних подій під час 45-літньої діяльности хору, треба зарахувати концерт у 1954 році із українською меццо-сопрано Евгенією Зарицькою у найбільшій концертовій залі Амстердаму „Концертгебав“; у 1955 році — концерт у голляндскій амбасаді у Парижі; кількакратні виступи у великій катедрі Страсбургу; 1957 року концерт у Кельні; у 1958 році кількакратний виступ на світовій виставці „Експо“ у Брюсселі; у тому ж році концерт у Мюнхені з нагоди 800-ліття цього міста. У цьому ж році перша Служба Божа у соборі св. Петра в Римі та концерт у капітолі (ратуша Риму), організована голляндською амбасадою. Дальші виступи в Римі у 1970, 1971, 1973, 1988 роках. У 1960 р. участь хору в Евхаристійному конгресі у Мюнхені в часі Богослуження на „Терезенвізе“, де взяло участь близько мільйона людей з усього світу, Богослуження передавалось по телевізії до багатьох країн. У цьому ж році — Воскресна утреня й Літургія у лондонській катедрі Вестмінстерській. У цьому ж році в Утрехті „Візантійський хор“ разом із симфонічною оркестрою під проводом д-ра М. Антоновича виконали фрагменти з опери „Тарас Бульба“ М. Лисенка“, „Каменярі“ С. Людкевича та „Пролог“ до поеми Івана Франка „Мойсей“, композиції д-ра М. Антоновича. Турне по ЗСА і Канаді 1975 і 1980 років, друге турне по ЗСА і Канаді, коли хор був гостем в Конгресі, а в Сенаті в Оттаві співав української пісні, а це вперше в історії канадського Сенату, що у його будинках співав будь-який хор. 1981 року турне у Великобританії, 1984 року виступ з українськими піснями на міжнародному фестивалі в Етернах, Люксембург. У 1988 році хор співав Архиєрейську Літургію й Воскресну утреню в Мурі, Швайцарія, — це відбулося з нагоди 1000-ліття Хрищення України і передавалось по швайцарській телевізії та евровізії й транслювалося до Австрії, Франції і Бельгії. Передача тривала три години, під час чого подавалися правдиві інформації про Україну, Українську Церкву у французькій, німецькій, італійській та флямандсько-голляндській мовах. У 1991 році з нагоди 40-ліття хору відбулося концертове турне по південній Франції.

„Візантійський хор“ у Голляндії.

Це тільки деякі інформації про виступи хору, а дальші десятки виступів у телевізії та радіо у різних країнах світу доказують, яку велику і корисну працю провів і далі провадить цей ансамбль у царині популяризації прекрасних українських літургічних співів, а також української клясичної, історичної та народної пісні й музики. Зодягнених у українських народних одягах, їх скрізь називають „голляндськими козаками“. Впродовж цього довгого часу майже усі поважні українські організації у світі доцінювали корисну працю „Візантійського хору“ та співпрацювали з ними у різний спосіб, як наприклад: Світовий Конгрес Вільних Українців, Український Конгресовий Комітет Америки, Український Народний Союз, Українсько-Американська Координаційна Рада, Комітет Українців Канади, а в Европі — Союз Українців у Великобританії, Центральне Представництво Української Еміграції Німеччини, Організації Українців Франції, Бельгії, а в Україні —Львівський відділ Фонду Української Культури та львівська консерваторія ім. М. Лисенка. Очевидно, ієрархії Української Греко-Католицької Церкви завжди доцінювала корисну працю хору.

Крім Літургії, 45-літній ювілей відзначено приняттям у готелі „Старий Лондон“. О год. 1-ій з'їхалися усі хористи та їхні родини й спеціяльно запрошені гості. Панувала родинна атмосфера. Промови і співи. Ентузіязм цих співаків — справді подиву гідний. Під час цієї церемонії Управа „Візантійського хору“ проголосила почесним членом хору автора цих рядків, нагороджуючи його почесною грамотою за 35-літню співпрацю.

Як вже сказано, від 1992 року керівництво над хором перебрав молодий диригент Григорій С. Саролеа. Уродженець Гааги у 1967 році, він студіював хорову диригентуру в Королівській консерваторії в Гаазі і Роттердамі. Після студій він спрямував свій музичний талант на церковну музику східнього обряду. Цими останніми роками глибше запізнався із надбаннями українських літургійних співів, а також із українською клясичною та народною хоровою творчістю. За його власними словами: „Я із захопленням диригую 'Візантійським хором', продовжуючи традицію д-ра М. Антоновича“ Г. Саролеа має свій власний стиль, музичний смак та інтерпретацію. Від щирого серця треба побажати йому, щоб він провадив „Візантійський хор“ до нових висот, щоб вивчав скарби української хорової культури і продовжував цю світлу традицію, якою члени хору крокують уже 45 років.

Тому скажемо, за українською традицією, диригентові, Управі і усім хористам та їхнім родинам „Многая і благая літа!“ Нехай Всевишній допомагає вам усім у цій благородній праці на прославу прекрасної української музики, української пісні, з якою доля зв'язала вас довгих 45 років. Бажаємо щастя, здоров'я, успіхів. Бажаємо вам також зробити концертове турне по центральних областях України. Продовжуй-те цю гарну працю до 50-літнього ювілею і далі на славу голляндсь-кої і української музичної культури.

Володимир Луців

П. С. Про популярність „Візантійського хору“ може послужити факт, що від лютого ц.р. аж до 26-го січня 1997 року майже всі неділі і більшість субот вже зайняті для виступів у Голляндії чи Бельгії з літургічними співами по церквах, чи у концертових залях з мішаною програмою духовних і світських українських творів.

Лі Денгвея...

(Закінчення зі стор. 1)

щоб нею увійти у Південно-Китайське море.

Американська ескадра приєднається до розміщених у міжнародних водах, поблизу Тайвану, семи кораблів з літаконосцем „Індепенденс“. Це означатиме, що в цьому регіоні зформовано найсильніщу від часів В'єтнамської війни ударну військово-морську групу ЗСА.

Пекін остерігає, щоб кораблі ЗСА не входили в Тайванську протоку. Прокитайська гонгконгська газета „Веньвей Бао“ цитує висловлювання чільних діячів китайського уряду, які запевняють, що „народно-визвольна армія Китаю може в будь-яку хвилину втопити американські кораблі у морі вогню“.

Вашінгтон у відповідь нагадує, що Тайванська протока належить до категорії міжнародних вод, тому ніхто не має права його заблокувати. Секретар Департаменту оборони ЗСА Вілліям Перрі сказав з цього приводу: „Ми маємо найкращу у світі військову фльоту і ми увійдемо у Тайванську протоку, якщо наш Уряд прийме таке рішення“.

Відбулося...

(Закінчення зі стор. 1)

З огляду на боротьбу „різних політичних сил і інтересів“ О. Мороз вважає „кращим рішенням питання прийняття нової конституції Верховною Радою України не пізніше червня цього року“ і запропонував прийняти її в травні. „Як голова Верховної Ради, обіцяю робити все від мене залежне, щоб Верховна Рада досягла саме такого результату“, — сказав О. Мороз.

Обіцяючи робити все від нього залежне, О. Мороз мав на увазі не лише термін прийняття нової конституції у травні, а й недопущення одноосібного формування Уряду Президентом. На його думку, помилкою було і формування Конституційної комісії двома гілками влади — законодавчою і виконавчою, а не виключно парлямен-том. Він вважає, що парляментарним фракціям і групам легше домовитися, ніж гілкам влади. За словами О. Мороза, проєкт конституції фактично не передбачає участи народу у формуванні влади і впливу на неї, в ньому відсутній чіткий розподіл функцій гілок влади, чим закладено штучне протистояння між ними.

КОЛИШНІ ЧЛЕНИ партизанських формацій Латвії створених совєтською владою перед самим наступом німецьких військ, не дістануть статусу „учасників руху національного опору“. Цими днями парлямент затвердив відповідний закон. На такий статус можуть претендувати тільки колишні борці за незалежність Латвії, які жертовно боролися проти обох тоталітарних режимів — фашистського і комуністичного, в той час як совєтські партизани, виступаючи проти гітлеризму, захищали большевизм, який після Другої світової війни приніс у Латвію великі страждання. Прийнятий закон має на меті полегшити на схилі віку життя колишнім членам Латиського легіону, зформованого з двох дивізій СС. Після поразки під Курськом латиші пішли в ліси і розгорнули збройну боротьбу зі совєтськими окупантами.

Постав Осередок УІТ ім. О. Оглоблина в Торонто

В суботу, 2-го березня ц. р., в залі КУМФ в Торонто відбулися основуючі збори Осередку прихильників УІТ (Українського Історичного Товариства) ім. Олександра Оглоблина в Торонто. До ініціятивної групи Осередку входили: д-р Марія Фішер-Слиж, голова; д-р Василь Верига, мгр Євген Мастикаш, Карпо Роговський, голова Представництва „Українського Історика“, і д-р Надя Скоп — члени.

К. Роговський відкрив збори, привітав голову УІТ проф. Любомира Винара і присутніх та підкреслив заслугу д-р М. Фішер-Слиж, голови групи, яка була головним ініціятором створення Осередку приятелів УІТ. На рекомендацію голови УІТ, присутні одноголосно вирішили назвати новий Осередок УІТ іменем св. п. професора Олександра Оглоблина, першого голови і почесного члена УІТ, який був головним співорганізатором УІТ в 1964–65 роках.

Опісля предсідник подав до обговорення присутніх проєкт статуту Осередку, в якому подано головні завдання новоствореного товариства, а саме: 1) переводити зустрічі з громадянством в Торонто з метою популяризації діяльности і видань УІТ; 2) допомагати в розповсюдження публікацій УІТ в Канаді й Україні та причинитися до розповсюдженні журналу „Український Історик“; 3) переводити відповідні збіркові акції на видавничу і академічно-наукову діяльність УІТ; 4) співпрацювати з іншими установами в Торонто і Онтаріо та проявляти інші форми діяльности з метою допомогти в праці УІТ; 5) у міру можливого спонзорувати окремі видання УІТ.

Члени-основники Осередку, які нав'язують свою діяльність до попередньої клітини УІТ в Торонто, прийняли, після короткого обговорення, запропонований плян праці і приступили до виборів Управи.

Головою Осередку стала д-р Марія Фішер-Слиж, заступником голови — д-р Богдан Грабовецький (член Осередку УІТ у Львові), членами Управи — Карпо Роговський і Тоня Горохович; до Контрольної комісії увійшли: мгр. Євген Мастикаш, голова, д-р Шумська-Мороз і мгр Андрій Григорович — члени.

Після вибору Управи д-р Л. Винар коротко з'ясував завдання УІТ, зокрема працю товариства в Україні, і подякував ініціятивній групі за їхню працю. Голова Осередку д-р Фішер-Слиш подякувала за вибір і привітала усіх членів-основників.

Предсідник закрив основуючі збори Осередку і побажав усім успіхів у майбутній праці. Головна Управа УІТ бажає Осередкові в Торонто розгорнути діяльність і приєднати нових членів УІТ. У зборах взяла участь біля 30 членів-основників.

В пам'ять дорогої і незабутньої бл. п. ОКСАНИ СКУБ'ЯК-КУПЧИНСЬКОЇ складаю 100 дол. на Медичний фонд дітям і молоді — жертвам Чорнобиля. Чоловікові і родині висловлюємо щирі співчуття.

Ярослава і Мирослав Пастушенки.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА в Америці
запрошує Членів й Українське Громадянство
на ДОПОВІДЬ
КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ — ПРОБЛЕМИ і ПЕРСПЕКТИВИ
яку виголосить
ІГОР ОСТАШ — народний депутат України,
що відбудеться:
у п'ятницю 29-го березня 1996 р. о год. 6:30 веч.
в домі НТШ
при 63 Четверта авеню
між 9 і 10 вулицями, в Ню Йорку
УПРАВА НТШ

ВДРУГЕ В НЮ ЙОРКУ
на прохання української громади після успішного турне по містах Америки, перед поверненням в Україну
— відбудеться —
постановка Харківського студентського драматичного гуртка
за творами:
М. Хвильового, В. Симоненка, Г. Сковороди
«АРАБЕСКИ»
автор сценарію і режисер — харківська студентка
Світлана Олешко
Субота 30-го березня, год. 2:00 по пол.
Український Народний Дім (140 2nd Ave.)
Чистий прибуток з постановки призначений на діяльність Творчої Молоді України
До чисельної участи запрошують
УККА, УАКРада, ККДУ

УККА, УАКРада, ККДУ
запрошують українську громаду
на
ПРОЩАЛЬНЕ ПРИЙНЯТТЯ
з
ТВОРЧОЮ МОЛОДДЮ УКРАЇНИ
Субота 30-го березня 1996 року, год. 5:00 веч.
Пожертва: 35 дол.
Український Народний Дім
140 2nd Ave., New York, N.Y.
Квитки вступу просимо зарезервувати телефоном перед 28-им березня
у **СЕРГІЯ МИРОНЮКА тел.: (201) 434-0237**

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІХ ВШ. РОГАТИНЦІВ
в місяці квітні ц.р. появиться з друку очікуваний ІІ-ий том Збірника
„РОГАТИНСЬКА ЗЕМЛЯ“
Видання — форматом, як і І-ий том, в твердій оправі, об'ємом 888 сторінок, ціна — 50 ам. дол. плюс кошти пересилки 5 дол. В Канаді ціна 65 канад. дол. та достава 5 дол. Всі ВШ. Жертводавці на ІІ-ий том одержують видання поштою автоматично. Якщо в останньому році ви змінили адресу, просимо негайно подати нам вашу нову адресу.
При цьому інформуємо заінтересованих, що ще маємо на складі коло 20 примірників першого тому „Рогатинська Земля“. Ціна та сама 55 ам. дол., в Канаді 70 кан. дол. з пересилкою.
Центральний Комітет „РОГАТИНЩИНА“
Замовлення та письма просимо слати на адреси:
M.SHMIGEL, 139-75 86th Rd., Jamaica, N.Y. 11435
або J. PASTUSHENKO, 440 E. 6th St., New York, N,Y. 10009
В Канаді: J. PADYK, c/o M. Melnyk, 37 Knoland Dr., Toronto, Ont. M9A 4L7

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

UKRAINE

- Largest USA Tour Operator to UKRAINE
- Over 50 escorted DELUXE group departures
- ROME - observances of the UNIONS of BREST and UZHOROD
- ODESSA - WFUMA World Medical Congress

1996 BROCHURE IS READY
(will be mailed upon request)
201 378-8998 or 800 242-7267
1605 Springfield Ave Maplewood NJ 07040

scope travel

4 days FREE in Lviv

Changed air schedule extends all HUTSULKA tours by 4 nights at no additional cost (Lviv 7, IvFrankivsk 4, Kyiv 4). Space limited!!

CHAIKA I and CHAIKA II - SOLD OUT
Chaika III - a new departure scheduled now from Jul 17 to Aug 13, 1996

АПТЕКА

MEDICAL PHARMACY

власність української фірми

ВИСИЛАЄМО ЛІКИ В УКРАЇНУ

ВИГОТОВЛЕНІ В УСІХ КРАЇНАХ СВІТУ ЗА НАЙНИЖЧИМИ ЦІНАМИ

ЄДИНА ФІРМА, ЯКА МАЄ ПРАВО НА ПЕРЕСИЛКУ ЛІКІВ ВІД МІНІСТЕРСТВА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

340 College Str., Toronto, Ont. M5T 3A9
Tel.: (416) 922-4145 Fax (416) 922-9633

Громада Йонкерсу приготовляється до відзначення 10-ліття чорнобильської трагедії

Десять років тому, коли дійшла вістка про атомну катастрофу у Чорнобилі, то старанням Управи Відділу Українського Конґресового Комітету Америки була зорганізована протестна акція. Тут треба пригадати, що світова опінія під впливом тодішнього совєтського режиму, який намагався затаїти про цю чорнобильську трагедію була поділена. Одні промовчували і не подавали жодних інформацій, а знову інші подавали дуже мало. Одначе з часом правда вийшла на світло денне. І сьогодні вже маємо правдиві інформації про чорнобильську трагедію, що сталося у 1986 році.

У квітні 1996 року припадає 10-та річниця цієї трагедії, тому Управа Відділу Українського Конґресового Комітету Америки в Йонкесі, яку очолює мґр. Володимир Микула на своєму засіданні, у п'ятницю, 23-го лютого, рішила гідно відзначити ці трагічні роковини. Після виміни думок покликано Діловий Комітет до якого вибрано: голова Дмитро Івасютина, заступник голови, мґр. Володимир Микула, та інж. Петро Дуда, секретар, Ярослав Кіцюк, фінансовий референт, Володимир Козіцький, скарбник, Богдан Ковалик, референт зовнішніх зв'язків, адвокат Роман Козіцький, інформаційний референт, Лев Футала, для оформлення кличів і декорацій обрано маєстра Бориса Макаренка, імпрезовим референтом, інж. Андрія Горбачевського, членами, Марію Кульчицьку, Степана Гаврилюка, Юрія Ковальчика і Петра Шкафаровського.

Діловий Комітет приступив до праці, увійшов в контакт з адміністратором української католицької церкви св. Михаїла о. Мирославом Трояновським, з яким узгіднено церковні відправи.

На засіданні, у вівторок, 12-го березня, прийнято рішення відзначити цю трагічну річницю в неділю, 28-го квітня, 1996 року. Клич буде прийнято на черговому засіданні.

Рішено приготовити англомовні матеріяли про цю трагедію і розіслати до міських, повітових і стейтових властей, преси, місцевого радія і телебачення.

Збірка учасників буде біля церкви св. Михаїла, де буде відправлений Молебень в намірені потерпілих від ядерного вибуху. Відтак буде зорганізований похід з прапорами, хоругвами та транспарентами вулицями Йонкерсу до Дому Спілки Української Молоді.

В залі Дому СУМ буде відправлена Панахида за тих, що загинули в часі катастрофи, або померли від її наслідків.

Після Панахиди відбудеться в залі Дому СУМ, жалібна академія. Віримо, що запрошені представники адміністрації міста, повіту і стейту, та місцеві конґресмени візьмуть участь, а українська громада численною присутністю помолиться, та віддасть гідну шану тим які загинули і тим, які потерпіли в часі аварії.

Л. Л.

MONEY TRANSFERS $ UKRAINE BELARUS MOLDOVA RUSSIA FOOD PARCELS

FREE PICKUP VIA UPS FROM ANYWHERE IN THE STATES

CALL NOW
MEEST AMERICA
817 Pennsylvania Ave.
Linden, NJ. 07036

ДЗВОНІТЬ ЗАРАЗ
1-800-288-9949
Замовлення приймаємо телефонічно, поштою або особисто в наших представників.

БЕЗКОШТОВНО ПІДБИРАЄМО ПОСИЛКИ З КОЖНОЇ ХАТИ

SEA PARCELS $0.99/lb
AIR PARCELS $1.99/lb

УВАГА!
НОВИЙ ХАРЧОВИЙ КАТАЛОГ ФІРМИ МІСТ НА 1996Р.
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЙОГО ВЖЕ СЬОГОДНІ.
Замовляти можна телефонічно:
1-800-288-9949
або в наших представників.

Іван Огієнко

ПОЧАТКИ ХРИСТИЯНСТВА В УКРАЇНІ

Київ, 1993. — 128 с.

Ціна $5.35
+ $1.00 за пересилку

Унікальне малоформатне кишенькове видання, призначене передусім для бібліофілів, колекціонерів, усіх шанувальників вишуканого друкованого слова та високохудожнього поліграфічного оформлення.

Чек або грошовий переказ просимо присилати на адресу:

SVOBODA BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, NJ 07302

Мешканців Ню Джерзі просимо додати 6% податку.

Лист жертводавців на Олімпійський Фонд при УСЦАК

До Української Спортової Централі Америки і Канади: „В залученні пересилаємо нашого чека на суму 50 долярів як нашу дальшу пожертву на Олімпійський Фонд при УСЦАК. Просимо долучити нашу вплату до нашої попередньої, за яку ви прислали посвідку число 271454 з датою 16-го січня 1996 року. При цій нагоді ми висловлюємо вам наше признання за ваше розчислення, яке ви оприлюднили в 'Свободі' з 23-го січня 1996 року. Це дуже рідкісне явище в українській громаді, що установа чи індивідуальні збірщики розчислюються перед жертводавцями із зібраних грошей.

Щирі вам ґратуляції за добре виконану роботу. Немає ніякої потреби творити нових фондів, бо ви робите все в дуже професійний спосіб. Робіть це далі, а признання від громади вам прийде у формі дальшої жертвенности на ту ціль".

Остаємося з пошаною

Стефан і Надія Гробельські
Джексон Гайтс, Ню Йорк

Подяка для УСЦАК від Федерації гімнастики України

Дня 19-го лютого прийшла факсом з Києва від Федерації гімнастики України подяка за уфундоване Українською Спортовою Централею Америки і Канади гімнастичне обладнання вартістю 40,577 дол. Подаємо для численних жертводавців на Олімпійський Фонд при УСЦАК повний текст тієї подяки:

Дорогий пане Стебельський! Українська гімнастична Федерація висловлює УСЦАК щиру подяку за видатну пожертву Українській гімнастичній Федерації зокрема, і в загальному — Національному Олімпійському Комітетові України.

Ми дуже зворушені теплотою і виявленою до нас увагою. Ми щиро вдячні, що ви знайшли можливість уфундувати для нас гімнастичне обладнання. Члени національної гімнастичної дружини дуже щасливі, що зможуть готуватися до змагань на якісному обладнанні, яке будуть вживати на Олімпіяді в Атланті.

Це ще один важливий крок вперед, який вагомо причиниться до успішних змагань українських гімнастів на Олімпіяді. Сподіваємося, наші гімнасти зарепрезентують Україну на Олімпіяді на заслуженому рівні.

Людмила Турищева — президент Федерації Гімнастики України,
Олег Остапенко — головний тренер жіночої групи,
Анатолій Шемякін — головний тренер чоловічої групи,
Григорій Місютин — олімпійський чемпіон,
Ігор Коробчинський — олімпійський чемпіон,
Ліля Підкопаєва — чемпіонка світу".

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

Сергій Бубка про свою участь в Олімпіяді в Атланті

„Атланта для всіх стане важким іспитом передусім через свій клімат, гарячий і вологий. Але я постараюся не допустити до повторення барсельонського неуспіху. Адже може так статися, що після Атланти могливість бути учасником чергової Олімпіяди вже не здійсниться... Вправді мій вік, 32 роки, ще дозволить мені дещо зробити в спорті, одначе втримати стабільність наступні чотири роки — нелегко".

Ці думки висловив Сергій Бубка, рекордсмен світу в скоку з жердиною, у розмові зі спортовими журналістами після ним організованого турніру в Донецьку. Про підготову до Атланти Бубка сказав, що настроює себе на перемогу. В часі, що залишився ще до Олімпіяди, він, крім тренувального циклю, буде активно виступати в усіх змаганнях, що їх включила в свій календар Міжнародна Федерація легкої атлетики. Бубка теж оприлюднив факт, що він плянує переїхати з Німеччини, де тепер частинно проживає, до Монако. Цілковито Україну не покине, бо він дуже прив'язаний до неї. Отже буде далі жити в „двох домах": в Монако і в Україні.

Як відомо, Сергій Бубка є власником підприємств в Німеччині і Україні. Значну частину своїх приходів інвестує на спортово-виховні інституції в Донецькому, де теж на власний кошт відновив стадіон. Сергій Бубка народжений в м. Луганському, де розпочав вправляти легку атлетику. З часом переїхав, чи радше його перевели до Донецького, де ще за часів імперії існували кращі можливості для вишколу в цій ділянці спорту. Саме в тому місті Сергій виріс на найславнішого легкоатлета світу.

(ОТ)

Проблеми з русофільством

Ми вже не один раз звертали увагу на цю проблему, яка здебільша дотикала на міжнародній арені український спорт. Йдеться про ряд міжнародних спортових федерацій, в яких ще „небіжка" червона імперія зуміла заложити свої гнізда, на котрі присіли деякі наївні спортові діячі різних країн світу. Діють вони тепер зовсім відкрито, і коли заходить потреба їх рішення, завжди ідуть на користь російському спортові. Не дивниця, що так важко українському спортові було вийти на міжнародну арену, а тепер долати різні, підкинені російськими спортовими чиновниками, колоди.

Останньо ці русофільські маніпуляції викликали конфлікт між Федераціями відбиванки Африки і Російської Федерації. Йдеться про кваліфікацію збірних на Олімпіяду в Атланті. Недавно в Европі відбулися ігри жіночих збірних за чемпіонат континенту. Згідно з правилом, чемпіонки Европи рівночасно мали здобути собі право участи в олімпійському турнірі в Атланті. У фіналі перемогла збірна Німеччини, елімінувавши росіянок. І раптом під тиском російських відбиванкових чиновників „русофіли" з Европейської федерації відбиванки вирішили, що збірна Росії візьме участь у кваліфікаційному турнірі із збірними африканських країн. Яким чином? „Це рішення означає, що до Атланти не поїде жодна африканська дружина", — сказав президент Африканської відбиванкової конфедерації Алфред Кангаті.

„Ми не приймемо Росії до нашої зони", — заявив Кенгаті. Рішення Міжнародної федерації відбиванки уважаємо нечесним. Якщо вона не змінить його, ми звернемося до Міжнародного олімпійського комітету",— остеріг Кенгаті.

Ось так поволі, але певно, цивілізований світ пізнає російські махінації.

(ОТ)

Василь Тараско, член Управи УСЦАК, відвідує Україну

Василь Тараско, член Управи УСЦАК, 16-го лютого ц. р. виїхав в Україну, де відбуде ділові зустрічі в НОК України, редакції журналу „Старт", Федерації бейзболу України і інших установах. Після цього цей член Управи УСЦАК відвідає Львів і Луцьк. Головною ціллю поїздки В. Тараска в Україну було доставити Федерації бейзболу України і окремим дрижинам значну кількість потрібного їм бейзболового інвентаря, що його він придбав у ЗСА. Повіз теж з собою деяку кількість примірників до Києва, Львова і Луцька нового числа журналу „Наш Спорт".

Указ...

(Закінчення зі стор. 1)

тивних наслідків для українського інформаційного простору, зокрема, до узаконення майже неприхованої цензури, твердить УМК. Цілком очевидною, сказано в заяві, є можливість політичного тиску на „пільгові" засоби масової інформації з боку структур та конкретних осіб, які надають пільги.

У Верховній Раді вже готовий до розгляду проєкт закону про підтримку преси, ухвалення якого у теперішньому вигляді приведе до закріплення антидемократичних та антиринкових засад указу на довший термін, зауважує УМК. У цьому випадку, вважає Медія-Клюб, відповідальність за маніпуляції пресою (а в перспективі —за її монополізацію) може бути перекладена на український парлямент. Наслідком такого розвитку подій, застерігає УМК, може стати перегляд сьогодні існуючого законів про пресу, які було визнано достатньо демократичним для прийняття України до Ради Европи.

Тому Український Медія-Клюб, сказано в заяві, вважає своїм обов'язком попередити, що ревізія фундаментальних демократичних засад молодої держави, яка отримала кредит довір'я від европейської спільноти, є посяганням і на авторитет України, і на авторитет міжнародних структур, які цей кредит довір'я надали.

Вручено нагороду ім. проф. О. Андрушківа

Проф. Р. Андрушків вручає нагороду П. Гсу.

Савт Орендж, Н. Дж. — Тут в департаменті університету Сітон Голл д-р Роман Андрушків, професор математики в Технічному інституті Ню Джерзі, вручив нагороди імені батька св. п. проф. О. Андрушківа, що вже десятий раз дають переможцям у змаганні в знанні математики середніх шкіл Ню Джерзі. Тим разом переможцем став студент найвищого року середньої школи Голлсборо, Бо-Джун Гсу, який був провідником групи 12-ти студентів цієї школи. У змаганнях брало участь 157 студентів із 22 середніх шкіл Ню Джерзі.

Конкурс, який університет Сітон Голл встановив у пам'ять свого професора і керівника відділу математики та науки про комп'ютери Осипа Андрушківа, збирає кожного року найкращих учнів в математиці середніх шкіл і викликує широке зацікавлення.

Група, яка під проводом П. Гсу перемогла, цим разом працювала за керівництвом учительки математики д-р Марії Гафткевич-Шії. Нагороди отримали, крім першуна, також два учні, що здобули друге на третє місце — Джефрі Ґрінстайн із середньої школи Лівінґстон і Роберт дель Ґреко із середньої школи у Ферлон.

Іван Кедрин

У МЕЖАХ ЗАЦІКАВЛЕННЯ

ІСТОРІЯ, ПОЛІТИКА, ПРЕСА, СИЛЮЕТИ, РЕЦЕНЗІЇ

Стор. 542, ціна $20.00 з пересилкою.

SVOBODA BOOKSTORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стейту Ню Джерзі обов'язує 6% стейтового податку.

UKRAINE 1996

1.	JUNE 12 - JUNE 25	LVIV • FRANKIVSK • YAREMCHA • TERNOPIL / POCHAYIV • KYIV • KANIV	14 DAYS	$1950.00
2.	JUNE 26 - JULY 9	LVIV • UZHOROD • DROHOBYCH • TERNOPIL / POCHAYIV • OLESKO • KYIV • KANIV	14 DAYS	$2050.00
3.	JULY 10 - JULY 23	KYYIV / KANIV • CHERKASSY • SUBOTIV • CHEHERYN • UMAN • POLTAVA • KHARKIV	14 DAYS	$2150.00
4.	JULY 24 - AUG 6	LVIV • DROHOBYCH • IV. FRANK / YAREMCHE • TERNOPIL / POCHAJIC • KYIV / KANIV	14 DAYS	$2050.00
5.	JULY 26 - AUG 8	LVIV • TERNOPIL /POCHJIV • IV. FRANK / YAREMCHE • CHERNIVTSI • KYIV / KANIV	14 DAYS	$2100.00
6.	AUG 7 - AUG 20	LVIV • UZHOROD • DROHOBYCH • IV. FRANK / YAREMCHE • KYIV / KANIV	14 DAYS	$2050.00

5th Anniversary of Ukraine's Independence

7.	AUG 20 - SEPT 6	KYIV / KANIV • SUBOTIV • CHEHERYN • POLTAVA • DNIPROPETROVSK • ZAPORIZHIA • SYMFEROPIL • YALTA	17 DAYS	$2750.00
8.	AUG 20 - SEPT 1	KYIV / KANIV • SUBOTIV • CHEHERYN • POLTAVA • LVIV • IV. FRANKIVSK / YAREMCHE	13 DAYS	$2275.00
9.	AUG 30 - SEPT 16	KYIV • SYMFEROPIL • YALTA • KHERSON • MYKOLAIV • ODESSA (7 days) • ISTANBUL	18 DAYS	$3200.00
10.	AUG 30 - SEPT 13	KYIV • SYMFEROPIL • YALTA • KHERSON • MYKOLAIV • ODESSA (3 days) • ISTANBUL	15 DAYS	$2750.00
11.	SEPT 3 - SEPT 14	ISTANBUL (3 days) ODESSA (7 days)	12 DAYS	$2400.00

All tours stay in Deluxe Hotels: KYIV: RUS; LVIV: GRAND; IV. FRANKIVSKE: ROXOLANA; CHERNIVTSI: CHEREMOSH; ODESSA: CHORNE MORE; YALTA: HOTEL YALTA; KARKIV: INTURYST; POLTAVA: UKRAINA

fly with Air Ukraine
NY • KYIV R/T $630 tax included
CHIC - LVIV KYIV $680 tax included
thru June 10

Diaspora ENTERPRISES, INC
(215) 567-1328
220 S. 20TH ST. • PHILA., PA 19103

ARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550
НА СВЯТА: ВЕЛИКИЙ ВИБІР ДАРУНКІВ — кераміка, різьба, вишивки, карточки.

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNYJ, ESQ.
157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003
(212) 477-3002
Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, bankruptcy, divorce, wills and probate - foreign beneficiaries welcome.
(By Appointment Only)

* ПРАЦЯ *

Пошукую жінку для догляду дітей шкільного віку та легкої домашньої праці.
Тел.: (201) 625-7973 після 7-ої год. веч.

* FUNERAL DIRECTORS *

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568